

хора. Обижда са нѣкой въ три нѣща, въ особа-та или персона-та си, въ стяжянія-та или въ имо-та си, и въ почесть-тѣ си; и въ тѣзи тритѣ длъ-жны сми да не обиждамы никого.

1) Да не обиждамы нѣкого въ особа-та му

Обиждамы или повреждамы нѣкого на особа-та му, ако го убімы, ако го ранимы, ако го біймы, ако го засрамимъ, ако го напсувамы, ако му доса-ждамы, и инакъ ако го огорчимъ. За туй отъ сички тіе-зи трѣба да са въздѣржамы, и да не стру-вамы никогда никому нищо, кое то може да го огорчи.

Дѣца-та млого пѣтя са услаждаватъ да за-качатъ и да огорчяватъ нарочно другари-тѣ си, да имъ даватъ причины на прѣпирни и каранія, да имъ казватъ думы горчивы, да ги подиграватъ, и да ги ядоуватъ сѣкакъ, и най выше когагы сякатъ послабы отъ тѣхъ, и не са боятъ за отмъстеніе отъ тѣхна страна.

Но този кой-то ище да са наслажда, като без-чести и огорчива другого, самъ той подпада въ опасность, и млого пѣтя истегля тежки повреды. Извѣстно е на сички туй че: „Каквото направи нѣ-кой другиму, туй ще му дойде и нему до глава.“ И тѣй онзи, кой то прави зло другиму, трѣба вынѣги да са бой и да не истегли и той нѣкое зло отъ онѣзи, кои-то е озлобилъ.

Не трѣба да са уповавамы на туй, че други-тѣ сѫ по безсилни отъ насть; защо-то, когато ги обиждамы, вынѣги самъчятъ и тіе да изнамѣрятъ нѣкое срѣдство да си отмѣстятъ, и никогда непрѣ-